

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: استاد شما فرمودید باید در زمان خود حاضر باشید و در راه انقلاب اسلامی راه خود را پیدا کنیم تا به وظیفه خودمان عمل کرده باشیم و بهترین مسیرها برایمان پیش بیایید. من حدود دوسالی است خیلی تلاش کرده ام راهی پیدا کنم و بیشتر خواستم در حوضه های فرهنگی وارد بشم اما با برخوردهای سرد و بی نتیجه ای که از دوستان فرهنگی دیدم نه تنها تشویق نشدم بلکه کمی منجر شدم. تحلیل من از جبهه فرهنگی به مراکز خصوصی با به محدود آدمهایی است که بیشتر هم با هم رفیقند تا همکار... و خودشون را عالی والا میدونند و بقیه را ناچیز. می دانم که این حرفها ربطی به شما استاد بزرگوار ندارد اما اینجا یکی از جاهای امن و پر آرامشی است که می توان راحت حرف دل را زد و از خستگی ها و نا امیدیهها سخن گفت. استاد، ذهنم خیلی خسته است از رفتن ها و نرسیدن ها، برایم دعا کنید. مرا بیخشید که با این صحبت ها وقتتان را گرفتم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال این ماییم و راهی که شهدا در مقابل ما گشودند با نظر به حضور تاریخی انقلاب اسلامی، انسانی مدّ نظر است که نه انسان جهان غرب است، با انواع توهمات؛ و نه انسان جهان متحجرین، که بیرون از تاریخ است. انسان انقلاب اسلامی انسانی است حاضر در این تاریخ در عین قدسی بودن. با دنبال کردن مباحث کتاب «انقلاب اسلامی، جهان بین دو جهان» ان شاءالله افقی در این رابطه در مقابلتان گشوده خواهد شد. موفق باشید